

Arrest

nr. 205 126 van 11 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 26 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 8 mei 2016 België is binnengekomen, diende op 10 mei 2016 een asielaanvraag in.

1.2. Op 29 juni 2017 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing is gemotiveerd als volgt:

“Asielaanvraag: 10/05/2016

Overdracht CGVS: 14/06/2016

Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn schrijven dat aangetekend naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 8 juni 2017 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

1.3. Op 1 augustus 2017 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in. Zijn vingerafdrukken werden afgenomen op 7 september 2016 in Duitsland.

1.4. Op 26 januari 2018 nam de adjunct-commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 26 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 01/08/2017

Overdracht CGVS: 02/10/2017

U werd gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) op 4 januari 2018 van 09u03 tot 13u06, bijgestaan door een tolk die het Somali machtig is. Uw advocaat, meester KIWAKANA Martine loco meester CHATCHATRIAN Hajarpi, was aanwezig tijdens het gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Somalische nationaliteit te bezitten en van Hawiye origine te zijn. U bent geboren in Mogadishu in het district Deynile op 1 januari 1990, waar uw familie woonde in de wijk Daywil. U volgde er religieuze lessen in de Koranschool. Tot het jaar 2006 werkte u er als arbeider. Vanaf het jaar 2007 begon u er te werken als buschauffeur. In 2007 trouwde u er met F. N. G., met wie u drie kinderen kreeg. In 2009 werd u benaderd door leden van Al Shabaab. Ze brachten u naar hun Emir. Uit angst ging u akkoord om met hen samen te werken. De Emir gaf u één week de tijd om terug te komen naar hen en met hen samen te werken. Die avond ging u naar de districtscommissaris van Deynile. Aangezien hij u goed kende bood hij u een job aan als chauffeur. Aangezien Al Shabaab op dat moment de macht had in Deynile verhuisde u naar de wijk Bulo Hubey in het district Wadajir, waar ook de districtscommissaris van Deynile woonde. Toen Deynile terug werd ingenomen door de Somalische autoriteiten in 2012 ging u er wonen in de wijk Datseneey. Op 4 november 2014 werd u samen met de districtscommissaris aangevallen door Al Shabaab. Wanneer u van een gebouw sprong verwondde u zich aan uw rug. In oktober 2015 plaatste Al Shabaab een bom aan uw wagen. Toen uw zus en haar echtgenoot hun dochtertje naar het ziekenhuis brachten met uw auto ontplofte uw auto. Alle drie kwamen ze om het leven. Op 28 december 2015 werd u thuis aangevallen door Al Shabaab. Hierbij werd u in de voet geschoten. Ook uw dochtertje raakte gewond. U verbleef ongeveer een maand in het ziekenhuis. Uw dochtertje iets meer dan 20 dagen. U zou in het totaal meer dan dertig keer telefonisch bedreigd geweest zijn door Al Shabaab. U heeft Somalië verlaten in mei 2016. Op 8 mei 2016 kwam u aan in België, waar u op 10 mei 2016 een eerste maal asiel aanvraagde. Op 5 oktober 2016 ging u echter asiel aanvragen in Duitsland. In Duitsland beweerde u afkomstig te zijn uit de regio Galgaduud om zo meer kans te hebben op een beschermingsstatus. Door uw verblijf in Duitsland miste u het geplande gehoor op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in België op 8 juni 2017. Op 29 juni 2017 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, aangezien u geen gevolg had gegeven aan het aangetekend schrijven dat u op 8 juni 2017 opriep en u geen geldige reden meedeelde ter rechtvaardiging van uw afwezigheid. De Duitse autoriteiten sturen u echter terug naar België, waar u op 1 augustus 2017 een tweede asielaanvraag indient. Als nieuw element voegt u bij uw tweede asielaanvraag toe dat Al Shabaab op 3 september 2016 uw vrouw en kinderen ontvoerde. Bij dit incident raakte uw moeder gewond.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u op 4 januari 2018 volgende originele documenten voor: uw werkbadge, medische attesten van consultaties in het AZ Alma op 20 december 2017, 30 december 2017, 5 januari 2018 en 10 januari 2018, een document van het Rode Kruis in verband met een aanvraag tot opsporing van uw vrouw en kinderen, een medisch attest van dr. Kriste Vanchaze dd. 13 december 2017 en een medisch attest van dr. D. Van de Velde dd. 28 november 2017. U legt op 4 januari 2018 ook kopieën voor van de volgende documenten: een brief van de Somalische politie en een brief van het Somalische Criminal Investigation Department. Op 26 mei 2016 legde u reeds een kopie voor van uw Somalische identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen dient te worden besloten dat u er niet in slaagt elementen aan te dragen die het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) ervan overtuigen dat u uw land heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag een eerste keer benaderd geweest te zijn door Al Shabaab begin 2012 (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat dit in het jaar 2009 was. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u niet kan zeggen wanneer precies in 2009 u voor de eerste keer werd benaderd door Al Shabaab (CGVS dd. 04/01/2018, p.23). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u dat u op de DVZ niet 2012 hebt gezegd. U beweert dat u in 2009 werd benaderd door Al Shabaab en dat het district in 2012 werd heroverd (CGVS dd. 04/01/2018, p.34). Uw verklaringen zijn nochtans duidelijk tegenstrijdig.

Daarnaast verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u 's avonds aan de waterput afsprak met Al Shabaab (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag beweert u plots op het Commissariaat-generaal dat dit in de namiddag was (CGVS dd. 04/01/2018, p.34). U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over wat Al Shabaab u zou gevraagd hebben aan de waterput. Zo verklaart u aanvankelijk bij uw eerste asielaanvraag op de DVZ dat Al Shabaab u vroeg met hen samen te werken als chauffeur (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat ze u enkel vroegen om met hen samen te werken en jihad te doen, zonder te specificeren wat u precies hoefde te doen (CGVS dd. 04/01/2018, p.35). Wanneer u hier mee wordt geconfronteerd verklaart u dat deze feiten lang geleden gebeurd zijn (CGVS dd. 04/01/2018, p.35). Het blijft echter bevreemdend dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt hieromtrent. Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over elementen in uw asielrelaas die veel recenter zijn voorgevallen, zoals hieronder geargumenteerde.

Verder verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u tegen Al Shabaab zei dat u ongeveer twee weken zou nodig hebben om alles te regelen met uw werk zodat u met hen zou kunnen samen werken (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Op het CGVS verklaart u plots dat Al Shabaab tegen u zei dat u binnen één week moest terug komen (CGVS dd. 04/01/2018, p.25). U werd op het Commissariaat-generaal gevraagd hoelang u tegen de Emir van Al Shabaab zei dat u zou nodig hebben om alles te regelen zodat u met hen zou kunnen samen werken. Als reactie hierop beweert u zelf geen tijdspanne hiervoor te hebben genoemd. U beweert dat u enkel vroeg om wat tijd te hebben zodat u de auto kon terugbrengen. U beweert dat Al Shabaab de termijn van één week bepaalde (CGVS dd. 04/01/2018, p.35).

Voorts verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u vier of vijf dagen na te zijn benaderd door Al Shabaab de districtscommissaris van Deynile bezocht (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaart u plots dat u die avond zelf nog naar de districtscommissaris van Deynile ging. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd beweert u dat niet verklaart te hebben op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag (CGVS dd. 04/01/2018, p.35). Uw verklaringen zijn nochtans duidelijk tegenstrijdig. Het is ook bevreemdend dat u op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag kan zeggen dat u een dreigtelefoon kreeg van [Al Shabaab] na 3 à 4 maanden te hebben gewerkt voor de districtscommissaris van Deynile (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5)

en dat u zich bij uw tweede asielaanvraag op het Commissariaat-generaal plots niet meer herinnert hoe lang erna dit was. Zelfs wanneer u wordt gevraagd een schatting te geven moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 04/01/2018, p.35).

Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af in verband met de volgorde waarin de incidenten waarbij u zou betrokken geweest zijn hebben plaats gevonden. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u eerst thuis werd aangevallen door Al Shabaab en dat pas daarna uw auto ontplofte door een autobom (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots het omgekeerde op het Commissariaat-generaal. Daar verklaart u dat eerst uw auto ontplofte door een autobom en dat u pas daarna thuis werd aangevallen (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Bovendien zijn ook de data die u vermeldt voor deze incidenten tegenstrijdig. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u op 28 oktober 2015 thuis werd aangevallen door Al Shabaab (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat u op 28 december 2015 thuis werd aangevallen door Al Shabaab (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Ook de data die u opnoemt voor het incident met de autobom zijn tegenstrijdig. Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit incident voorviel op 13 maart 2016 (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat dit incident voorviel in oktober 2015 (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd beweert u dat niet te hebben verklaard op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag (CGVS dd. 04/01/2018, p.36). U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over de manier waarop u de eerste maal gecontacteerd werd door Al Shabaab. Zo verklaart u aanvankelijk bij uw eerste asielaanvraag op de DVZ dat u eerst telefonisch werd gecontacteerd door Al Shabaab met de vraag aan de waterput in Jabadsuq af te spreken (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u op het Commissariaat-generaal plots dat drie leden van Al Shabaab persoonlijk bij u kwamen met de vraag u naar de Emir aan de waterput te brengen (CGVS dd. 04/01/2018, p.21). Wanneer u op het Commissariaat-generaal expliciet wordt gevraagd of u telefonisch werd gecontacteerd door Al Shabaab voordat u door hen werd benaderd, antwoordt u "neen" en beweert u dat dit de allereerste keer was (CGVS dd. 04/01/2018, p.34).

U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over hoe lang u en uw dochtertje in het ziekenhuis zouden gelegen hebben na de aanval bij u thuis. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u ongeveer 2 maanden in het ziekenhuis verbleef. U verklaart op dat moment dat uw dochter meer dan 1 maand in het ziekenhuis verbleef (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u op het CGVS plotsklaps dat u maar ongeveer één maand in het ziekenhuis verbleef en dat u dochter maar iets meer dan 20 dagen in het ziekenhuis verbleef (CGVS dd. 04/01/2018, p.33). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u niet te hebben genoteerd hoe lang u daar verbleven hebt. U beweert een schatting te hebben gegeven op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag en een schatting te hebben gegeven op het CGVS bij uw tweede asielaanvraag. U beweert ook geen bewijsstuk te hebben van hoelang u daar gelegen hebt (CGVS dd. 04/01/2018, p.36). Dat u niet weet of u één of twee maanden in het ziekenhuis hebt gelegen eind 2015 is opmerkelijk. Dit ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien herinnert u niet door welke dokter u werd behandeld in Mogadishu toen u er in het ziekenhuis lag. Wanneer u wordt gevraagd naar de dokter die uw dochter behandelde in het ziekenhuis moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 04/01/2018, p.38).

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat er belangrijke leemten in uw kennis zitten en dat u verder vage en bevreemdende verklaringen aflegt.

Zo is het bevreemdend dat u de volledige naam niet kent van de Emir van Al Shabaab die u probeerde te rekruteren. U kan enkel zeggen dat hij Jilibey noemde. Wanneer u naar zijn volledige naam wordt gevraagd beweert u die niet te kennen (CGVS dd. 04/01/2018, p.24). U weet verder niet te zeggen hoe de drie Al Shabaab leden die u in 2009 voor de eerste maal contacteerden noemden. U werd daarna gevraagd waarom u dit niet weet, aangezien deze Al Shabaab leden hun identiteit in die periode niet moesten verborgen houden aangezien ze de macht hadden in het district. Als reactie verklaart u dat ze gemaskerd waren. Over het uiterlijk van deze Al Shabaab leden legt u vage verklaringen af. Wanneer u wordt gevraagd hoe die mannen eruit zagen verklaart u dat het gewoon Somalische jongens waren. Wanneer u wordt gevraagd hun uiterlijk te beschrijven herhaalt u dat ze gemaskerd waren. U voegt toe dat ze gewoon de Somalische taal spraken. Wanneer u wordt gevraagd of u herinnert wat voor kledij ze droegen antwoordt u "nee" en beweert u niets te herinneren. U voegt toe dat ze wel een tulband bij hadden (CGVS dd. 04/01/2018, p.23).

Voorts legt u bevreemdende verklaringen af over de manier waarop u zou akkoord gegaan zijn om met Al Shabaab samen te werken. U werd de vraag gesteld wat er juist aan de waterput werd gezegd, op het moment dat u in 2009 werd benaderd door Al Shabaab. Als reactie verklaart u dat de Emir zei dat ze wilden dat u met de Islam zou samen werken, dat u mee jihad zou doen en lid zou worden van Al Shabaab. Wanneer u wordt gevraagd wat er daarnaast nog gezegd werd beweert u dat u meteen akkoord ging wanneer hij aan het praten was. U voegt toe dat u dat deed omdat u bang was dat u anders achteraf zou gedood worden. U werd daarna de vraag gesteld waarom u meteen akkoord ging zonder eerst eens te vragen wat Al Shabaab specifiek van u verwachtte. U werd op het bevreemdende karakter hiervan gewezen. Als reactie herhaalt u dat u akkoord bent gegaan. U stelt dat Al Shabaab u niets anders opdroeg dan gewoon met hun samen te werken. U verklaart dat u niemand wou vermoorden en herhaalt dat u bang was om gedood te worden indien u zou weigeren (CGVS dd. 04/01/2018, p.24-25).

Daarenboven weet u van geen enkele van de veiligheidsincidenten waarbij u zou betrokken geweest zijn of die incidenten in de media geweest zijn in Mogadishu. Wanneer u wordt gevraagd of de aanval waarbij drie mensen stierven op 4 november 2014 in de media is geweest, antwoordt u dat u het niet weet. Wanneer u wordt gevraagd of het incident waarbij uw auto ontplofte in oktober 2015 en waarbij ook drie mensen stierven, in de media is gekomen, antwoordt u opnieuw dat u het niet weet. U voegt toe dat u geen journalist bent (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Dat u niet weet of deze incidenten al dan niet in de media zijn gekomen in de stad Mogadishu, ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat u persoonlijk zou betrokken geweest zijn bij deze incidenten.

Ten derde dient opgemerkt te worden dat u bij uw asielaanvraag in Duitsland een andere regio van herkomst opgaf.

Zo beweerde u daar afkomstig te zijn van de provincie Galgaduud in Somalië. Wanneer u hier op het Commissariaat-generaal met wordt geconfronteerd verklaart u dat u daadwerkelijk een andere regio van herkomst opgaf. U werd hierna geconfronteerd met het feit dat u dan ook zelf weinig vertrouwen lijkt te hebben in uw voorgehouden asielrelaas in België. U werd tevens geconfronteerd met het gegeven dat het feit dat u in een ander land asiel ging aanvragen op basis van een andere regio van herkomst, doet vermoeden dat u dit deed om daar meer kans te maken op een positieve beslissing. Als reactie hierop stelt u dat uw voorgehouden herkomst in België volledig klopt en dat men u daar alle vragen over mag stellen. U geeft toe dat u een andere naam en regio hebt opgegeven in Duitsland om meer kans te maken op een positieve beslissing. U voegt toe dat u deze beslissing nam omwille van de problemen die u kende op dat moment (CGVS dd. 04/01/2018, p.17). Dat u bij uw asielaanvraag in Duitsland bedrieglijke verklaringen aflegt over uw regio van herkomst in Somalië, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien doet dit vermoeden dat u zelf weinig vertrouwen hebt in uw voorgehouden asielrelaas in België. Logischerwijze zou u namelijk niet in een ander land asiel gaan aanvragen op basis van een andere regio van herkomst, indien u zelf overtuigd bent van het feit dat u persoonlijke vervolging moet vrezen bij terugkeer naar de stad Mogadishu.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet.

Er moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de brieven die u voorlegt van de Somalische politie en het Somalische Criminal Investigation Department kopieën zijn, waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden nagegaan (CGVS dd. 04/01/2018, p.18). In verband met de medische attesten die u voorlegt dient opgemerkt te worden dat deze aantonen dat u verwondingen hebt aan uw rug en voet. Deze attesten bieden echter geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze verwondingen zijn opgelopen.

Gezien bovenstaande elementen dient vastgesteld te worden dat uw verklaringen betreffende uw vluchtmotieven ongeloofwaardig zijn zodat u niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a of b van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuiden Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 9 juni 2017) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ondanks een stijging van het aantal incidenten en het aantal slachtoffers in de onderzochte periode kaderen de veiligheidsincidenten die zich in Mogadishu hebben voorgedaan nog steeds binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad. Zo neemt een groot deel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen, waarvan het merendeel wordt opgeëist door al-Shabaab.

Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren, overheidsfunctionarissen en buitenlanders over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen en op militaire konvooien en checkpoints. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich (voormalige) parlementsleden, traditionele ouderen en andere gedelegeerden van de deelstaten die aan de verkiezingen deelnamen, lokale politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, journalisten, humanitair personeel, zakenlui, clanleiders, en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld nog steeds als doelgericht. Dit neemt niet weg dat ook gewone burgers die toevallig in de buurt zijn getroffen kunnen worden. In aanloop naar de geplande verkiezingen was het aantal doelgerichte moordaanslagen op soldaten en overheidsfunctionarissen toegenomen en ook in 2017 is er sprake van een stijging van het aantal gerichte moorden, waarbij overheidsfunctionarissen, veiligheidspersoneel en ouderlingen die hebben deelgenomen aan de recente parlementaire verkiezingen worden geviseerd. Daarnaast is ook het aantal complexe aanslagen toegenomen. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, die meestal meerdere doden maken, waaronder burgers. Het gaat om zelfmoordaanslagen, bomaanslagen of aanslagen met granaten - die voornamelijk militaire doelwitten of de politie viseren, maar ook restaurants geliefd bij militairen of overheidspersoneel of het hoofdkwartier van het United Nations Development Programme (UNDP) -, confrontaties tussen verschillende veiligheidsdiensten en morteraanvallen, onder meer op het presidentiële paleis of de internationale luchthaven, die aan al-Shabaab worden toegeschreven en vaak doel missen.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's en de vastgestelde stijging van het geweld in Mogadishu, meerdere bronnen nog steeds positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de verdere heropleving van het economische leven. Dit ondanks de toestroom van IDP's in Mogadishu die de droogte ontvluchten. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora nog steeds terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Naast de terugkeer van de diaspora creëren ook de uitbreiding van de overheidsadministratie, de toename van het aantal humanitaire organisaties en de opening van ambassades een groeiende vraag naar goederen en diensten. De vraag naar ongeschoolde arbeid in Mogadishu neemt toe, en omwille van de verbeterde veiligheidssituatie trekken ook vanuit het binnenland ongeschoolde krachten naar Mogadishu.

In sectoren waarvoor weinig gekwalificeerde arbeidskrachten beschikbaar zijn, worden zelfs werknemers uit het buitenland gerekruteerd. Voorts blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met een heropleving van de voetbal- en basketbalcompetities, met opgeknapte sportstadions en een voetbalcompetitie voor jeugdspelers, tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren, en de organisatie van een TEDx-conferentie en een boekenbeurs. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar. Daarnaast vond in september 2016 de Intergovernmental Authority on Development, waar staatshoofden van de Hoorn van Afrika en omstreken veiligheidskwesties bespreken, plaats in Mogadishu. Tot slot vonden er in de onderzochte periode parlaments- en presidentsverkiezingen plaats. Mohamed Abdullahi Mohamed werd aangesteld als nieuwe president en de nieuwe regering werd goedgekeurd door het parlement. De internationale gemeenschap juicht de vlotte en vreedzame machtsoverdracht toe. In april 2017 duidt de nieuwe president een nieuwe burgemeester aan voor de hoofdstad.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- Het eerste middel luidt als volgt:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.1.1. De verwerende partij stelt in haar beslissing dat er geen aanwijzingen zouden zijn dat verzoekende partij nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De verwerende verwijt verzoekende partij eerst tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen die zij deed tijdens haar 'DVZ gehoor' in het kader van haar eerste asielaanvraag en de verklaringen op het CGVS tijdens haartweede asielaanvraag.

Eerstens merkt verzoekende partij op dat zij in het kader van haar eerste asielaanvraag nooit gehoord werd door het CGVS en dat de vermeende tegenstrijdigheden gebaseerd zijn op de korte verklaringen gedaan bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Verzoekende partij heeft aldus bijzonder kort en bondig moeten vertellen waarom zij een asielaanvraag indiende en kreeg de melding dat zij uitgebreid zou kunnen vertellen over haar problemen bij het CGVS. Het is - in het kader van haar eerste asielaanvraag - nooit zover gekomen.

Pas in het kader van haar tweede asielaanvraag werd zij gehoord door het CGVS en heeft zij uitgebreid en gedetailleerd haar relaas kunnen doen. Zij volhardt dan ook in de verklaringen zoals gedaan tijdens haar gehoor op het CGVS.

Bovendien zijn de vermeende tegenstrijdigheden die verwerende partij aanhaalt kleine détails die na zoveel jaren - verzoekende partij kreeg problemen met Al Shabab in 2009 en werd hierover gehoord in 2016 en 2018 - vervagen.

Zo kan zij zich niet elk woord van het gesprek bij de waterput herinneren. Na al die tijd beginnen de herinneringen ook door elkaar te lopen. De gebeurtenissen, de tijdspannes, de concrete bewoordingen,... vervagen. Verwerende partij dient enige vorm van inlevingsvermogen aan de dag te leggen, wat zij nagelaten heeft te doen.

Verwerende partij heeft zich gefocust op details en pietluttigheden en verliest de essentie volledig uit het oog.

II.1.2. Vervolgens verwijt verwerende partij verzoekende partij leemtes in haar kennis:

[citaat uit de bestreden beslissing]

Verzoekende partij kent niet de volledige naam van de Emir omdat hij zich enkel bij zijn voornaam voorstelde. Verzoekende partij begrijpt niet wat hier zo vreemd aan is? Het feit dat Al Shabab op dat ogenblik de regio onder contrôle had, betekent niet dat de Al Shabab leden te koop liepen met persoonlijke informatie. Verzoekende partij bevond zich ook niet in een positie om bijkomende vragen te stellen. Toen zij aangesproken werd om samen te werken met hen, was zij doodsbenaamd en ging inderdaad onmiddellijk akkoord, niet omdat zij zich kon vinden in de ideologie van Al Shabab, wel omdat zij vreesde dat zij anders vermoord zou worden indien zij hun verzoek zelfs maar in vraag durfde stellen... Er werd aan verzoekende partij gevraagd om samen te werken en aan de jihad te doen. Verzoekende partij ging akkoord en veronderstelde dat zij haar zouden inzetten als chauffeur - gezien zij als chauffeur werkte voor de districtscommissaris - of als soldaat van Al Shabab.

Verzoekende partij heeft uitgebreid verteld over haar problemen en haar vrees bij terugkeer naar Somalië.

[citaat uit het CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 21-22]

II.1.3. Verzoekende partij heeft inderdaad asiel aangevraagd in Duitsland, en is daar niet eerlijk geweest over haar regio van herkomst. Zij was nog niet lang in Europa en heeft zich ingelaten met verkeerd advies van landgenoten die haar overtuigden dat zij in Duitsland een grotere kans maakte indien zij een andere regio van herkomst opgaf.

Verzoekende partij beseft dat zij een fout heeft gemaakt en probeert het niet goed te praten, toch hoopt zij op een beetje begrip van verwerende partij voor haar schrijnende en uitzichtloze situatie. Verzoekende partij was goedgegelovig en is naar Duitsland gegaan in de hoop bescherming te krijgen.

Toen zij terugkeerde naar België echter, heeft zij beseft dat zij volledig open kaart moest spelen en heeft eerlijk haar verhaal en regio van herkomst meegedeeld aan het CGVS.

Het feit dat zij de fout heeft gemaakt in Duitsland asiel aan te vragen en er een andere regio op te geven, doet geen afbreuk aan de problemen die zij in Somalië heeft gekend en haar vrees voor Al Shabab.

II.1.4. Verzoekende partij heeft uitvoerig verteld over haar problemen en waarom zij niet terug kan keren naar Somalië. Verwerende partij legt het volledige asielrelaas van verzoekende partij naast zich neer en focust zich op kleinigheden en vermeende inconsistenties die er niet zijn.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

Verzoekende partij begrijpt aldus absoluut niet dat de verwerende partij meent haar ganse vluchtverhaal in twijfel te kunnen trekken.

Dit is niet ernstig. Verzoekende partij verdient wel degelijk de vluchtelingenstatus.

In die zin werden de materiële motiveringsverplichting, evenals artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan ook manifest geschonden!"

- In een tweede middel voert verzoeker het volgende aan:

"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.

Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

II.2.1. Verwerende partij stelt verder dat de verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Zij baseert zich hiervoor op een COI-focus dd. 9 juni 2017 op basis waarvan dit zou moeten blijken.

Het is onbegrijpelijk hoe de verwerende partij na lezing van deze COI- Focus tot een dergelijke conclusie is kunnen komen!

Zo stelt het CEDOCA-rapport op de p. 27-28:

[citaat uit landeninformatie, stuk 16, nr. 1]

II.2.2. Het rapport stelt tevens dat Al Shabaab nog steeds een groot deel van de stad controleert en dat de meerderheid van de aanvallen van Al Shabaab in Mogadishu plaatsvinden (p. 31):

[citaat uit landeninformatie, stuk 16, nr. 1]

Het rapport onderlijnt de aanhoudende onveiligheid (p. 50) :

[citaat uit landeninformatie, stuk 16, nr. 1]

Het rapport geeft aan niet over precieze statistieken te beschikken met betrekking tot het aantal burgerdoden. Aldus dient de grootste voorzichtigheid aan de dag worden gelegd bij de analyse hiervan. Het vermeldt daarentegen wel dat het aantal burgerdoden fors toegenomen is in 2017. Het schat dat het aantal burgerdoden gedurende de eerste 5 maanden van 2017 reeds even hoog ligt als in gans 2016!

Cf. p. 51 :

[citaat uit landeninformatie, stuk 16, nr. 1]

De tendens heeft zich - zoals verwacht - ook voortgezet in de laatste maanden, met tragische gevolgen. Zeker in oktober 2017 is de situatie in Mogadishu volledig uit de hand gelopen. Op 14 oktober 2017 vond er de ergste aanslag ooit plaats, met meer dan 500 doden en gewonden, allemaal gewone burgers die bij een bomaanslag om het leven kwamen. (stuk 3) Twee weken later vond er opnieuw een aanslag plaats met meer dan 20 doden en 30 gewonden. (stuk 4)

De aanslagen en burgerdoden die er de laatste tijd vielen, is ongezien en toont aan dat noch de Somalische overheid, noch de aanweige buitenlandse hulp de bevolking op een afdoende wijze kunnen beschermen tegen het willekeurig geweld!

Hoe de verwerende partij dit kan stellen dat de situatie in Mogadishu niet noopt tot het toekennen van subsidiaire bescherming, is dan ook een raadsel...

II.2.3. De Verenigde Naties beklemtonen én bevestigen tevens de aanhoudende instabiliteit en onveiligheid in Somalië, tevens in Mogadishu (rapport van 9 mei 2016):

"3. The general security situation in Mogadishu and the regions of southern and central Somalia remains volatile. 9"

"Al-Shabaab has reportedly enhanced its ability to engage in asymmetric warfare with "increasing efficiency and lethality",²⁶ which disproportionately affects the civilian population.²⁷ During 2014 and 2015, there were several large-scale attacks in Mogadishu targeting civilians and civilian infrastructure, including hotels, government buildings (including Villa Somalia which houses the Office of the President), as well as a Mogadishu hospital and Mogadishu International Airport.²⁸"

"Al-Shabaab carried out targeted attacks on civilians and civilian infrastructure, in the capital, Mogadishu, and other towns under government or allied authority, and increased high-profile attacks on AMISOM facilities. [...] Al-Shabaab regularly targets civilians and civilian structures, particularly in Mogadishu, resulting in numerous casualties."

"Furthermore, even in those cities that have been recovered by AMISOM/SNAF, the presence of Al-Shabaab is reported to remain significant at the urban periphery and in some parts of these cities. 38 Reports suggest that the entity often establishes illegal checkpoints to control movements of goods and persons on major supply routes and infiltrates cities mainly at night to launch attacks. 39 Some analysts maintain that it is more correct to say that the FGS "has influence" over these cities than to say that the cities are under the effective control of the FGS. 40 In parallel, rivalry among different clan-based actors competing for power reportedly continues to provoke instances of heavy fighting, while the city administrations are reported to remain dysfunctional.⁴¹ Even in Mogadishu the FGS reportedly continues to face significant challenges in providing basic security to civilians. 42"

"The security situation remained volatile in government-controlled towns. Government forces failed to protect civilians, including journalists, clan elders, de rics and lawmakers and other officials from targeted killings by Al-Shabab as well as by unknown gunmen, primarily in Mogadishu. Baidoa, the capital of the Bay région, and Beletweyn, the capital of Hiraan."

"10. The security situation worsened during the first half of the reporting period, as Al-Shabaab stepped up asymmetric and conventional attacks. At the same time, the Somali security forces, the African Union Mission in Somalia (AMISOM) and other partners also inflicted heavy losses on the group, especially in March and April."

11. Mogadishu witnessed an increase in assassinations, especially in April, with Somali government personnel targeted the most. There were three complex attacks during the reporting period. Attacks at the Lido beach in Mogadishu on 21 January and on the Somali Youth League hotel and peace garden on 26 February killed more than 45 people, including a United Nations national staff member, and injured 80 others. Al-Shabaab claimed responsibility for the incidents, as well as for a coordinated twin bombing in Baidoa, Bay region, on 28 February, which killed 30 people and injured 60. In another worrisome development, a pro -Islamic State in Iraq and the Levant (ISIL) website reported on 25 April that ISIL fighters in Somalia had carried out their first attack in Somalia, hitting an AMISOM convoy with an improvised explosive device on the outskirts of Mogadishu. AMISOM acknowledged the explosion, but denied that the convoy had been hit."

In het rapport van 16 mei 2016 stelt het UNHCR letterlijk (op een moment dat het aantal burgerslachtoffers lager lag dan thans in 2017 het geval is) dat een gedwongen terugkeer naar Mogadishu niet aan te bevelen is en dat dit dreigt mensen in een kwetsbare positie te dwingen en Aldus het non refoulementbeginsel te schenden:

"20. Under the present circumstances, UNHCR continues to urge States to refrain from forcibly returning any persons to areas of southern and central Somalia that are affected by military action and/or ensuing displacement, remain fragile and insecure after recent military action, or remain under full or partial control of non-State armed groups. General non-refoulement obligations under international human rights law may be engaged in the context of forcible return of Somalis to southern and central Somalia."

De humanitaire situatie is er ronduit desastreus. De meest elementaire rechten, zoals toegang tot voedsel en drinkbaar water zijn er hoegenaamd niet gegarandeerd:

"If a person returned to an area where he does not have strong [clan] connections, protection would tend to be weaker than if he/she could rely on clan and community support and solidarity. People without clan affiliations in areas of return have a higher risk of experiencing protection problems. [...] For Somalis in Mogadishu, it is very difficult to survive without a support network, and newcomers to the city, particularly when they do not belong to the clans or nuclear families established in the district in question, or when they originate from an area formerly or presently controlled by an insurgent group, face a precarious existence in the capital. Often they are forced to settle in IDP settlements. [...] [P]ersons leaving Al-Shabaab areas and attempting to relocate to cities or towns with AMISOM/SNAF presence will be forced to settle in IDP settlements unless they have nuclear or extended family with the necessary resources to support them."

"Furthermore, due to a breakdown in Somalia's traditional social fabric caused by 20 years of conflict and massive displacement flows, the traditional extended family and community structures of Somali society no longer constitute as strong a protection and coping mechanism as they did in the past, particularly in locations such as Mogadishu. Clan protection and conflict resolution used to be bolstered and supported by customary law (xeer). However, there have been many pressures on the clan structure and clan elders' traditional authority has reportedly been eroded and in some places even collapsed.⁶⁸ It has also reportedly proven difficult to apply xeer in a modern urban environment such as Mogadishu in the context of armed conflict.⁶⁹ In Mogadishu in particular, the nuclear family has reportedly become the main protection mechanism. ⁷⁰"

"2. Access to basic necessities such as water and sanitation, as well as health care and education are absent in many parts of Somalia; where such services exist, their capacity is often limited.⁶ Warnings have been sounded that increased pressure on fragile services as a result of increased population numbers due to return movements from neighbouring countries could lead to tensions with local communities and IDPs living in the affected areas. ⁷ Similarly, increased competition over land and property could trigger further conflicts and insecurity.⁸"

"Returnees from Kenya who were interviewed by Justice Forum and the International Commission of Jurists reported that they were living as IDPs after their return to Mogadishu in 2014. They reported experiencing difficult living conditions, with insufficient access to food and water, overcrowding, no access to education for their children, as well as concerns relating to insecurity. Some also reported living in fear of being profiled as a member of Al Shabaab by government forces." Justice Forum and International Commission of Jurists, *Dignity Denied: Somali Refugees Expelled from Kenya in 2014*, 4 September 2015, <http://www.refworld.org/docid/565da2fba.html>, pp. 15, 22, 25, 28, 33, 40.

"Living conditions in IDP settlements are reported to be deplorable⁵⁵ and durable solutions are unattainable for most IDPs under current circumstances.⁵⁶ IDPs are also reported to face serious food insecurity, with many being above the emergency threshold for malnutrition; the situation is reportedly exacerbated by an ongoing drought.⁵⁷"

II.2.4. HRW stelt in 2017 (<https://www.hrw.org/world-report/2017/country-chapters/somalia>) :

Al-Shabab Abuses

Al-Shabab committed targeted killings, beheadings, and executions, particularly of those accused of spying and collaborating with the government. The armed group continues to administer arbitrary justice, forcibly recruits children, and severely restricts basic rights in areas under its control. Some young men and boys who returned from Kenya's refugee camps to Al-Shabab-controlled areas, including Buale and Sakoow, have faced pressure to join Al-Shabab.

Al-Shabab regularly targets civilians and civilian structures, with an increase in attacks on schools, hotels, and restaurants in Mogadishu, resulting in numerous casualties. On January 21, Al-Shabab conducted a complex attack on popular restaurants in Mogadishu's Lido beach, in which over 20 people were killed and dozens injured, including women and children.

Al-Shabab controls and carries out attacks along many supply routes and imposes blockades on towns captured by AMISOM and government forces, restricting movement of goods and assistance.

II.2.5 Wat verwerende partij bovendien volledig uit het oog lijkt te verliezen, is het onderzoek naar de specifieke omstandigheden waarin de aanvrager in kwestie terecht zal komen.

II.2.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen. De bestreden beslissing schendt aldus tevens op manifeste wijze artikel 48/4 Vreemdelingenwet, evenals het beginsel van de materiële motiveringsverplichting en het redelijkheidsbeginsel.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker twee persberichten neer:

- “Mogadishu truck bomb: 500 casualties in Somalia's worst terrorist attack” van The Guardian van 16 oktober 2017 (stuk 3);
- “At least 23 dead in bombing and gun attack at Mogadishu hotel” van The Guardian van 29 oktober 2017 (stuk 4).

2.1.3. In een aanvullende nota van 3 mei 2018 voegt de commissaris-generaal de COI Focus “Somalië Veiligheidssituatie in Mogadishu” van Cedoca van 26 januari 2018.

2.2. De Raad beoordeelt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, kan verzoekers opmerking dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming enkel bij de Dienst Vreemdelingenzaken kort en bondig werd ondervraagd geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in de bestreden beslissing. Het vasthouden aan een versie van de tegenstrijdige verklaringen, zoals in dit geval dat verzoeker voor het eerst problemen kreeg in 2009, laat niet toe om te besluiten dat verzoekers verklaringen thans wel geloofwaardig zijn. Verzoekers argument dat de bestreden beslissing zich op details baseert en een blijk geeft van een gebrek aan inlevingsvermogen klemmt met de vele, frappante tegenstrijdigheden en onwetendheden. Verzoekers uitleg (i) dat hij zich niet elk woord van het gesprek bij de waterput kan herinneren, (ii) dat hij niet de volledige naam kent van de emir en (iii) dat verzoeker kort na zijn eerste verzoek om internationale bescherming naar Duitsland is gegaan om er onder een andere identiteit en herkomst een verzoek in te dienen, bevestigt enkel dat de vaststellingen in de bestreden beslissing steunen op een correcte lezing van verzoekers verklaringen.

Verder blijft verzoekers toelichting beperkt tot een herhaling van zijn verklaringen, maar onderneemt hij in het verzoekschrift geen enkele poging om de motieven van de bestreden beslissing op een concrete manier in een ander daglicht te stellen.

De motieven van de bestreden beslissing zijn correct, pertinent en vinden steun in het administratief dossier. Verzoekers betoog doet er geen afbreuk aan. De Raad herneemt dan ook de motivering van de bestreden beslissing:

“Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw opeenvolgende verklaringen.

Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag een eerste keer benaderd geweest te zijn door Al Shabaab begin 2012 (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat dit in het jaar 2009 was. Bovendien dient opgemerkt te worden dat u niet kan zeggen wanneer precies in 2009 u voor de eerste keer werd benaderd door Al Shabaab (CGVS dd. 04/01/2018, p.23). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd verklaart u dat u op de DVZ niet 2012 hebt gezegd. U beweert dat u in 2009 werd benaderd door Al Shabaab en dat het district in 2012 werd heroverd (CGVS dd. 04/01/2018, p.34). Uw verklaringen zijn nochtans duidelijk tegenstrijdig.

Daarnaast verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u 's avonds aan de waterput afsprak met Al Shabaab (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag beweert u plots op het Commissariaat-generaal dat dit in de namiddag was (CGVS dd. 04/01/2018, p.34). U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over wat Al Shabaab u zou gevraagd hebben aan de waterput. Zo verklaart u aanvankelijk bij uw eerste asielaanvraag op de DVZ dat Al Shabaab u vroeg met hen samen te werken als chauffeur (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat ze u enkel vroegen om met hen samen te werken en jihad te doen, zonder te specificeren wat u precies hoefde te doen (CGVS dd. 04/01/2018, p.35). Wanneer u hier mee wordt geconfronteerd verklaart u dat deze feiten lang geleden gebeurd zijn (CGVS dd. 04/01/2018, p.35). Het blijft echter bevreemdend dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt hieromtrent. Bovendien legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over elementen in uw asielrelaas die veel recenter zijn voorgevallen, zoals hieronder geargumenteerde.

Verder verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u tegen Al Shabaab zei dat u ongeveer twee weken zou nodig hebben om alles te regelen met uw werk zodat u met hen zou kunnen samen werken (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Op het CGVS verklaart u plots dat Al Shabaab tegen u zei dat u binnen één week moest terug komen (CGVS dd. 04/01/2018, p.25). U werd op het Commissariaat-generaal gevraagd hoelang u tegen de Emir van Al Shabaab zei dat u zou nodig hebben om alles te regelen zodat u met hen zou kunnen samen werken. Als reactie hierop beweert u zelf geen tijdspanne hiervoor te hebben genoemd. U beweert dat u enkel vroeg om wat tijd te hebben zodat u de auto kon terugbrengen. U beweert dat Al Shabaab de termijn van één week bepaalde (CGVS dd. 04/01/2018, p.35).

Voorts verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u vier of vijf dagen na te zijn benaderd door Al Shabaab de districtscommissaris van Deynile bezocht (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaart u plots dat u die avond zelf nog naar de districtscommissaris van Deynile ging. Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd beweert u dat niet verklaart te hebben op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag (CGVS dd. 04/01/2018, p.35). Uw verklaringen zijn nochtans duidelijk tegenstrijdig. Het is ook bevreemdend dat u op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag kan zeggen dat u een dreigtelefoon kreeg van [Al Shabaab] na 3 à 4 maanden te hebben gewerkt voor de districtscommissaris van Deynile (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5) en dat u zich bij uw tweede asielaanvraag op het Commissariaat-generaal plots niet meer herinnert hoe lang erna dit was. Zelfs wanneer u wordt gevraagd een schatting te geven moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 04/01/2018, p.35).

Daarenboven legt u tegenstrijdige verklaringen af in verband met de volgorde waarin de incidenten waarbij u zou betrokken geweest zijn hebben plaats gevonden. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u eerst thuis werd aangevallen door Al Shabaab en dat pas daarna uw auto ontplofte door een autobom (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots het omgekeerde op het Commissariaat-generaal. Daar verklaart u dat eerst uw auto ontplofte door een autobom en dat u pas daarna thuis werd aangevallen (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Bovendien zijn ook de data die u vermeldt voor deze incidenten tegenstrijdig. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u op 28 oktober 2015 thuis werd aangevallen door Al Shabaab (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5).

Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat u op 28 december 2015 thuis werd aangevallen door Al Shabaab (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Ook de data die u opnoemt voor het incident met de autobom zijn tegenstrijdig. Zo verklaart u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken dat dit incident voorviel op 13 maart 2016 (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u plots op het Commissariaat-generaal dat dit incident voorviel in oktober 2015 (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Wanneer u met deze tegenstrijdigheid wordt geconfronteerd beweert u dat niet te hebben verklaard op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag (CGVS dd. 04/01/2018, p.36). U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over de manier waarop u de eerste maal gecontacteerd werd door Al Shabaab. Zo verklaart u aanvankelijk bij uw eerste asielaanvraag op de DVZ dat u eerst telefonisch werd gecontacteerd door Al Shabaab met de vraag aan de waterput in Jabadsuq af te spreken (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u op het Commissariaat-generaal plots dat drie leden van Al Shabaab persoonlijk bij u kwamen met de vraag u naar de Emir aan de waterput te brengen (CGVS dd. 04/01/2018, p.21). Wanneer u op het Commissariaat-generaal expliciet wordt gevraagd of u telefonisch werd gecontacteerd door Al Shabaab voordat u door hen werd benaderd, antwoordt u "neen" en beweert u dat dit de allereerste keer was (CGVS dd. 04/01/2018, p.34).

U legt ook tegenstrijdige verklaringen af over hoe lang u en uw dochtertje in het ziekenhuis zouden gelegen hebben na de aanval bij u thuis. Zo verklaart u aanvankelijk op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag dat u ongeveer 2 maanden in het ziekenhuis verbleef. U verklaart op dat moment dat uw dochter meer dan 1 maand in het ziekenhuis verbleef (DVZ Vragenlijst dd. 25/05/2016, vraag 5). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u op het CGVS plotsklaps dat u maar ongeveer één maand in het ziekenhuis verbleef en dat u dochter maar iets meer dan 20 dagen in het ziekenhuis verbleef (CGVS dd. 04/01/2018, p.33). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid verklaart u niet te hebben genoteerd hoe lang u daar verbleven hebt. U beweert een schatting te hebben gegeven op de DVZ bij uw eerste asielaanvraag en een schatting te hebben gegeven op het CGVS bij uw tweede asielaanvraag. U beweert ook geen bewijsstuk te hebben van hoelang u daar gelegen hebt (CGVS dd. 04/01/2018, p.36). Dat u niet weet of u één of twee maanden in het ziekenhuis hebt gelegen eind 2015 is opmerkelijk. Dit ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Bovendien herinnert u niet door welke dokter u werd behandeld in Mogadishu toen u er in het ziekenhuis lag. Wanneer u wordt gevraagd naar de dokter die uw dochter behandelde in het ziekenhuis moet u opnieuw het antwoord schuldig blijven (CGVS dd. 04/01/2018, p.38).

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat er belangrijke leemten in uw kennis zitten en dat u verder vage en bevreemdende verklaringen aflegt.

Zo is het bevreemdend dat u de volledige naam niet kent van de Emir van Al Shabaab die u probeerde te rekruteren. U kan enkel zeggen dat hij Jilibey noemde. Wanneer u naar zijn volledige naam wordt gevraagd beweert u die niet te kennen (CGVS dd. 04/01/2018, p.24). U weet verder niet te zeggen hoe de drie Al Shabaab leden die u in 2009 voor de eerste maal contacteerden noemden. U werd daarna gevraagd waarom u dit niet weet, aangezien deze Al Shabaab leden hun identiteit in die periode niet moesten verborgen houden aangezien ze de macht hadden in het district. Als reactie verklaart u dat ze gemaskerd waren. Over het uiterlijk van deze Al Shabaab leden legt u vage verklaringen af. Wanneer u wordt gevraagd hoe die mannen eruit zagen verklaart u dat het gewoon Somalische jongens waren. Wanneer u wordt gevraagd hun uiterlijk te beschrijven herhaalt u dat ze gemaskerd waren. U voegt toe dat ze gewoon de Somalische taal spraken. Wanneer u wordt gevraagd of u herinnert wat voor kledij ze droegen antwoordt u "nee" en beweert u niets te herinneren. U voegt toe dat ze wel een tulband bij hadden (CGVS dd. 04/01/2018, p.23).

Voorts legt u bevreemdende verklaringen af over de manier waarop u zou akkoord gegaan zijn om met Al Shabaab samen te werken. U werd de vraag gesteld wat er juist aan de waterput werd gezegd, op het moment dat u in 2009 werd benaderd door Al Shabaab. Als reactie verklaart u dat de Emir zei dat ze wilden dat u met de Islam zou samen werken, dat u mee jihad zou doen en lid zou worden van Al Shabaab. Wanneer u wordt gevraagd wat er daarnaast nog gezegd werd beweert u dat u meteen akkoord ging wanneer hij aan het praten was. U voegt toe dat u dat deed omdat u bang was dat u anders achteraf zou gedood worden. U werd daarna de vraag gesteld waarom u meteen akkoord ging zonder eerst eens te vragen wat Al Shabaab specifiek van u verwachtte. U werd op het bevreemdende karakter hiervan gewezen. Als reactie herhaalt u dat u akkoord bent gegaan. U stelt dat Al Shabaab u niets anders opdroeg dan gewoon met hun samen te werken. U verklaart dat u niemand wou vermoorden en herhaalt dat u bang was om gedood te worden indien u zou weigeren (CGVS dd. 04/01/2018, p.24-25).

Daarenboven weet u van geen enkele van de veiligheidsincidenten waarbij u zou betrokken geweest zijn of die incidenten in de media geweest zijn in Mogadishu. Wanneer u wordt gevraagd of de aanval waarbij drie mensen stierven op 4 november 2014 in de media is geweest, antwoordt u dat u het niet weet. Wanneer u wordt gevraagd of het incident waarbij uw auto ontplofte in oktober 2015 en waarbij ook drie mensen stierven, in de media is gekomen, antwoordt u opnieuw dat u het niet weet. U voegt toe dat u geen journalist bent (CGVS dd. 04/01/2018, p.32). Dat u niet weet of deze incidenten al dan niet in de media zijn gekomen in de stad Mogadishu, ondermijnt de geloofwaardigheid van het feit dat u persoonlijk zou betrokken geweest zijn bij deze incidenten.

Ten derde dient opgemerkt te worden dat u bij uw asielaanvraag in Duitsland een andere regio van herkomst opgaf.

Zo beweerde u daar afkomstig te zijn van de provincie Galgaduud in Somalië. Wanneer u hier op het Commissariaat-generaal met wordt geconfronteerd verklaart u dat u daadwerkelijk een andere regio van herkomst opgaf. U werd hierna geconfronteerd met het feit dat u dan ook zelf weinig vertrouwen lijkt te hebben in uw voorgehouden asielrelaas in België. U werd tevens geconfronteerd met het gegeven dat het feit dat u in een ander land asiel ging aanvragen op basis van een andere regio van herkomst, doet vermoeden dat u dit deed om daar meer kans te maken op een positieve beslissing. Als reactie hierop stelt u dat uw voorgehouden herkomst in België volledig klopt en dat men u daar alle vragen over mag stellen. U geeft toe dat u een andere naam en regio hebt opgegeven in Duitsland om meer kans te maken op een positieve beslissing. U voegt toe dat u deze beslissing nam omwille van de problemen die u kende op dat moment (CGVS dd. 04/01/2018, p.17). Dat u bij uw asielaanvraag in Duitsland bedrieglijke verklaringen aflegt over uw regio van herkomst in Somalië, doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid. Bovendien doet dit vermoeden dat u zelf weinig vertrouwen hebt in uw voorgehouden asielrelaas in België. Logischerwijze zou u namelijk niet in een ander land asiel gaan aanvragen op basis van een andere regio van herkomst, indien u zelf overtuigd bent van het feit dat u persoonlijke vervolging moet vrezen bij terugkeer naar de stad Mogadishu.

De door u in het kader van uw asielprocedure neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet.

Er moet worden vastgesteld dat uit informatie waarover het CGVS beschikt, en waarvan een bijlage in uw administratief dossier is gevoegd, blijkt dat er in uw land van herkomst een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bronnen die de uitgifte van Somalische documenten beschrijven, wijzen op het ontbreken van een formele burgerlijke stand in Somalië en op de afwezigheid van archieven en dus van referentiemateriaal voor het opstellen van documenten. Bijgevolg moeten zowel autoriteiten binnen als buiten Somalië zich voor het uitreiken van documenten baseren op de verklaringen van de aanvragers. Bovendien is corruptie wijdverspreid in Somalië en kunnen tal van Somalische documenten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en/of vervalsers, verkregen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Somalische documenten bijzonder relatief en zijn deze op zich niet van dien aard om afbreuk te doen aan de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Daarnaast dient opgemerkt te worden dat de brieven die u voorlegt van de Somalische politie en het Somalische Criminal Investigation Department kopieën zijn, waarvan de authenticiteit op geen enkele manier kan worden nagegaan (CGVS dd. 04/01/2018, p.18). In verband met de medische attesten die u voorlegt dient opgemerkt te worden dat deze aantonen dat u verwondingen hebt aan uw rug en voet. Deze attesten bieden echter geen uitsluitel over de omstandigheden waarin deze verwondingen zijn opgelopen.”

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde motieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is.

De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden.

Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c).

De Raad merkt op dat de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu als een geheel moet worden gelezen en dat deze feiten samen gelezen moeten worden met diverse andere, objectieve elementen op basis waarvan geoordeeld wordt dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Uit de landeninformatie in het onderhavige dossier, opgenomen in het administratief dossier en bijgebracht door de partijen in het verzoekschrift en de aanvullende nota, blijkt dat de situatie in de regio van herkomst van verzoeker, Mogadishu, niet van zulke aard is dat die hieraan beantwoordt.

Verzoekers betoog is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan de vaststelling in de bestreden beslissing.

Uit de toegevoegde informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Mogadishu plaatsvindt sinds mei 2012 ten gevolge van de terugtrekking van Al Shabaab uit de hoofdstad veranderd is en in hoofdzaak de vorm aanneemt van aanslagen enerzijds en tribale en zakelijke conflicten die gepaard gaan met geweld anderzijds.

De Raad merkt op dat de commissaris-generaal de COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu*" van Cedoca van 26 januari 2018 heeft toegevoegd, waarin deze informatie genoegzaam bevestigd wordt. De door verzoeker aangehaalde informatie is grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu is gesteund.

Wat de aanslagen van 14 en 28 oktober 2017 betreft, blijkt uit de voornoemde COI Focus dat deze aanslagen zeer ernstig waren. Deze vaststelling laat echter niet toe te besluiten dat deze aanslagen een nieuw licht werpen op de hierboven uiteengezette beoordeling van de veiligheidssituatie in Mogadishu.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoekers verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde motieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met zijn persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Verzoeker verwijst verder naar de specifieke omstandigheden waarin hij zal terechtkomen in Mogadishu, maar laat na te verduidelijken over welke omstandigheden hij het heeft. Het is aan verzoeker om de relevante elementen aan te brengen ter beoordeling van een nood aan internationale bescherming.

Hij voert geen andere redenen aan waarom hij niet kan terugkeren naar Mogadishu.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Mogadishu een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen.

Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet.

De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP